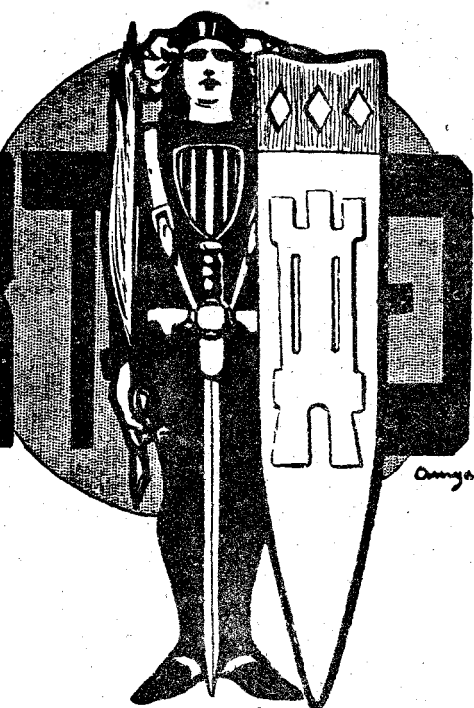

BALUARTE SITGES

• Setmanari català •

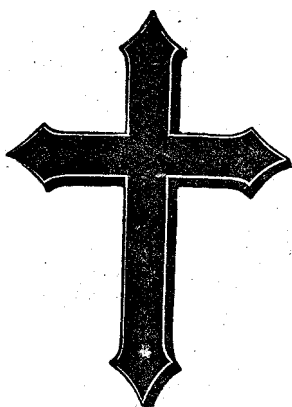
Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals

D. Francisco Carreras y Robert

mort el dia 16 d' Agost prop-passat, a la vila de Sitges

A. C. S.

Sa viuda, D.ª Maria dels Angels Pujató y Cantí; filles, Maria de les Neus y Maria de les Mercés; fill polítich, Joan Roura de Cortada; germans, Antoni, Josefa y Eularia; germans polítichs, Joan Ferret Camps, Arcadi Mas Fondevila, Encarnació Jané, Teresa Pujató y Antón Cantí; oncles polítichs, nevots y nevots polítichs, cosins y demás familia (presenta y ausenta), la rahó social "Carreras Hermanos" y la casa "Vda. de J. Roura y Presas, al recordar als seus amichs y coneguts tan dolorosa perdua, els preguen el tinguen present en sas oracions y se serveixin assistir an alguna de les misses que pera l'etern descans de la seva ànima es celebrarán el prop-vinent divendres, día 20 del mes corrent, en la Iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya (Granvia-Diagonal) de Barcelona; essent les d' ofertori de deu a dotze.

Per respecte a la santetat del temple el dol es dona per despedit.

No 's convida particularment.

De cóm fou fet "Marycel"

El no poder defugir el compromís contret de parlar de la casa de Sitges anomenada «Marycel», me posa en una situació semblant a la del tramoyista de teatre al qui el públich digués: «cable!»

La meua mena de treball ha sigut sempre obscur, com el que 's complau mirant entre bastidors com els altres fan acataments al públich, o bé fent d' «aixecador», posant l'esquena com sota de les torres dels «xiquets», pera fer lluir un amich que fa de «xaneta».

Pera arreglar la casa de Sitges, el procediment ha sigut el mateix: impersonal, sossegat, invisible, ja que no amagat, tenint la més agradable sorpresa al veure en un «magazine» sud-americà ben informat, que al parlar de «Marycel», per res esmentava el meu nom. Realment, aixís deuria ser, perquè jo no he fet res; he trobat uns quants artesans desconeguts que han comprés uns desitjos y unes quantes explicacions embarbossades, y ab el seu treball s'ha arreglat un casal l'estada en el qual dona repòs al esperit y descans al cos.

Ab això n'hi hauria prou de parlar de «Marycel», si no fos de justícia explicar cóm han pogut fer el seu fet els artesans; d'ahont han tret els exemples y cóm s'ha ben aconduït la decoració y amoblament de la casa. A Sitges hi ha un bon sediment de bon gust que tan bon punt perdut (com ho prova l'enderroch de l'antiga casa de la vila) ha tornat a revifarse y mantenir-se gracies al moviment cultural iniciat a la seva manera per en Santiago Rusiñol, instalant el Cau

Ferrat. Durant molts anys, les colleccions han servit de molt, per l'anomenada de Sitges, y de ben poca cosa pera 'l progrés material de les arts y oficis manuals. allí glorificats en ferros, fustes, vidres y pintures. Les cenefes de mal gust han anat serpentejant per les parets de Sitges, pintades de colors semblants als de les teles a la moda; les cases de la gent adinerada, s'han allunyat del mar, abonyegantse ab pinacles de ciment y torretes d'album de arquitectura, mentres la cerralleria ha continuat caragolant ferrets prims y reblats, y els fusters dibuixant els interrogants d'allò que se'n deya modernisme.

Haventhi el «Cau Ferrat», ni calien dibuixos ni explicacions per gran part de les feines de ceraller y fuster que's feyen al «Marycel». No mes dient:—«aneu al Cau y feu una reixa com aquella... uns claus aixís... y unes baranes semblants», n'hi havia prou, aixís com el mateix «Cau» servia pera no caure en l'excés de decorar parets destinades a ser omplertes de quadres. En altres feines de mes empenta, en Joan Marsal, el fuster, venia a Barcelona, y ab una visita que feyem als claustres de la Catedral, al pati y galeries del palau de la Generalitat y algun cop al Museu Municipal, ne tenia prou, sent un home intel·ligent, per comprendre que no devia copiar, sinó fer una cosa dintre de l'aire, del aspecte, de la forma de lo que estudiava. Altres vegades, era'l cerraller de Barcelona, un «home» de Valls que 's diu Magí Sans, establert al carrer de Torrijos, de Gracia, el que estudiava a Sitges, y obra seva son les llanties y atxeres de ferro forjat tretes de peces semblants de la col·lecció Rusiñol; el problema 's complicava per la necessitat d'aplicarhi l'illuminació de

gas y 's resolía adoptant una forma semblant a la dels canalobres per blandons. Fins el vell picapedrer de Sitges, un fill de la antiga Solsona, tragué manyes que ningú l'hi havia demanat, fallant en la pedra dura del Garraf, un brollador germà del que dona la seva cadencia degotant al «Cau Ferrat».

Molts altres treballadors pogueren per primera vegada, fer les coses al seu gust; y además del «Cau» den Rusiñol, moltes foren les cases de Sitges que serviren d'exemple y altres de proveïdors, pera disposar els mobles, penjar els quadres, encertar el voleyar de les cortines, la blancor de les parets, el blau intens de certs sostres y el grau de llum. D'allí hont sortiren tantes caixes, armaris, calaixeres, taules, consols, miralls canalobres, cadires, gerros, cornucopies y tot lo necessari pera amoblar una casa de tres pisos, de 65 metres de fatxada, d'allí hont se trobaven abans de passar realment a millor vida, no se'n parla. D'ahont se traguren els exemples per disposar les línies generals de la colocació, si cal dirne quatre mots: Sitges, que havia sigut una vila próspera y comercianta abans de l'extensió dels ferrocarrils, havia tingut cases principals amoblades, durant la segona meitat del segle XVIII y la primera del XIX, ab veritable gust y riquesa. Aleshores era més a la vora Anglaterra que Saragossa y més fàcil comprar els mobles d'un saló a Londres que a Barcelona. De la capital anglesa en venien, en barcos grossos que feyen el comerç del vi; de Barcelona en barques mal arreglades o a llom de mula; més fàrt en carro, y tan sols cap als cinquanta, en ferrocarril fins a Vilafranca.

Les cases bones de la vila, estaven plenes de

mobles anglesos de primera qualitat: Chippendales, autèntics Reines Agnes, Guillems y Maries y Adams, que avuy valen una fortuna y que 'ls hereus cremaven per Sant Joan, mentres se compraven el noviatge a cà nolis, o al carrer dels Banys, els de posició més modesta.

Pera tenir idea de com era la Sitges de fa un segle hi ha dues cases que 'n son un exemple que en altres casos fora conegut y admirat pels artistes y els homes d'oficis artístics. La primera casa, una de les més antigues y nobles de la vila és la dels Dalmau; la riquesa consisteix en mobles, tocadors, breçol, llits, cadires, arquetes, miralls y cornucopies magnífiques; hi ha tot el moblatge de una sala estil Gheraton, ab un gravat al aram, il·luminat a mà, a cada cadira, y fins al oratori sorprèn la magestat d'un Christ verament artístic, tallat, sens dubte, a Italia y per dissort col·locat entre dues imatges d'art quasi rural. Una altra casa, la dels nobles senyors de Llopis, té encara intacte un tresor més extraordinari: un vestíbol y tres sales, amoblades, decorades y fins il·luminades tal com estaven a fins del XVIII y començaments del XIX. Rès hi manca: les pintures murals, de grisalla al tremp, representant passatges de l'Historia Sagrada y especialment de la vida de Joseph; els canalobres aplicats a les parets, aguantant els ciris, l'illuminació dels grans saraus y festes familiars; el clavicordi vertical darrera paraula dels Chassaigne d'aleshores, decora, de bronzes imperi; les porcelanes franceses de figures, de cà Petit, de Vincennes y Choissy-le-Roi; les raconeres daurades els miralls discrets que no feyen la crua veritat; els retrats de família, plens de caràcter, del qui respòn la semblansa ab els actuals descendents; penjens del sostre envigat aranyes de cristall tallat, de lògica y harmònica complicació; en una sala sorprèn una senyorial cònsola Lluís XVI puríssim. Y al fons de la casa, que sembla encantada, el llit, xoplugat sota d'un mantell reyal de brocat groch y blanc, y airo-sament coronat de plomalls de festa. Es el trono de la rassa, el santuari familiar de alegries y dolors.

A la galeria d'aquesta mateixa casa, que cau sobre un jardí de gracia antiga, hi ha dues pintures al fresch, y veritablement interessants: caldría una facilitat que no tenia Flaugier, o un viatge que no se sab realisar Goya, pera imaginar qui podria ser l'artista autor de tan hermoses, tendres, fàcils y escayentes composicions; mes la família Llopis, sols guarda el recort tradicional de que ja eren pintats quan la guerra del francès; de tots modos, la fàlsia, l'aristocràcia dels nens representats y la facilitat del dibuix no permeten pensar en un pintor local desconegut; aquells grupets hermosos, son d'algú.

Y «Marycel»...? És que precisament l'admiració de tots aquests reconets d'intimitat ancestral, fan possibles els arranjaments de cases noves «que no ho semblen», com és la que motiva aquestes ratlles massa llargues; és que si no's pensa en les hermosures que han pogut contemplarse en un mirall, no's pot tornar a penjar en cap lloch propici a les bel·leses d'ara; és que una cadira, una taula, una cònsola, una calaixera, un llit antic, han de dir a cau d'orella un xich de les histories que saben al qui els compra pera usarlos, perque si callen, si no més son objectes coti-sables, és a les botigues de drapaire que deuen anar. Allí trobaran els quadres de primeres medalles de fa cinquanta anys, que ningú vol comprar ni per cap diner; allí's juntaran ab una aranya elèctrica que pesa siscentos kilos, de llautó, que costà tres mil pessetes al amich que volia regalarla y que tingué que pagar el transport pera treuresela de davant.

Es que, pera arreglar una casa, ademés de diners y certs coneixements, lo més essencial és saber «pera qué ha de servir», y no fer un cinematògraf que sembli un cementiri, un quarter ab cara d'iglesia, un temple ab aspecte de fàbrica y una casa pera viurehi felis, que resulti una presó. Pera disposar els mobles, s'ha de pensar en que la nit és pera dormir y no pera sentir cruixir mobles de fullota; que les taules han d'aguantar el pes de vaixelles y menjars abundants; els tallants han de rebre l'empenta d'un atleta ab librea; la llar de foch, ha de engolir-se 'l fum de tions grossos com arbres. Que per penjar un quadre, s'ha de pensar abans ab els gustos dels aucells que han d'habitar la casa; quins tenen, quins no tenen, si hi ha un pintor y de quins és, y tot aixó se sabia pera la menuda al disposar la més petita cosa de «Marycel», y s'hi pensava.

Per aixó, a «Marycel», la llum és clara, la vista eternament hermosa, l'estada agradable; y el nom, un homenatge més al seu padri, el nostre poeta l'Angel Guimerà.

«La Ven de Catalunya»

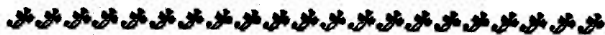
M. UTRILLO

En honor d' En Bertrán y Musitu

Processat el Diputat a Corts per aquest Districte, D. Joseph Bertrán y Musitu, com a resultat d'haverse concedit el suplicatori que instava l'ex-Secretari de aquest Ajuntament, Bonaventura Juliá Masó, en mèrits de querella interposada contra En Bertrán ab referencia a un article que publicà al BALUART DE SITGES; el Tribunal Suprém ha exigit a nostre il·lustre amich la fiança de dues mil pessetes per garantia de sa llivertat provisional.

Els elements d'Acció Administrativa, d'aquesta localitat, que arràn de la concessió del suplicatori obsequiaren ab un banquet an En Bertrán y li reiteraren llur adhesió oferintse en tot y per tot, es disposaven a demostrar ab obres la sinceritat de llurs paraules, quan els sorprengué agradablement la iniciativa dels regionalistes de Vilanova, de promoure una subscripció general pera recullir les dues mil pessetes de la fiança y testimoniar així an el meritissim Diputat la estima y la consideració de sos electors.

Part directament interessada com som en l'assumpt, no podem menos d'agrair l'acte de solidarietat dels companys vilanovins, qui poden comptar desd'ara ab nostre més decidit concurs pera realisar la bella iniciativa, que ha de significar l'aplaudiment del Districte al digne representant que ab un gest de alt civisme evita a una població d'altra comarca el perill d'ésser víctima d'un funcionari a qui per greus abusos y faltes s'hagué de treure de la nostra Secretaria municipal.

A Sitges

Benedicció

Es nit. Un somni fou. Truca a ma porta el bon Rector qui 'm don' fratern hostatje, y ab breu comanda a benehir m' exhorta la grega nau que's banya dins la platja.

Ets tu, Subur la blanca, que tes ales gracioses de gavina plegant al tirar l'ànchora en les cales de fonç diàfan de ta mar llatina, Garraf, geni del lloch, d'esquerpa forma, en vila platxerosa te transforma.

Graner de blat que als celtes provefa, celler de malvasia, novella Empóron que 'l trident empunya, y obrint del mar la procelosa via s'emporta vers l'Amèrica llunyana als fills de Catalunya; llar del treball, de la fadiga humana sanatori al hivern y al estiuatge; Niça petita, deliciosa platja; niu d'Amor y de l'Art; de la Fè y de la Patria baluart; tu qu' escoltes l'eterna sinfonia del dia y de la nit, de la mar y del cel la salmodia que reiona com orga en l'Infinit, quin ritme seguiré, quin cant puch dirte, y quin ritu observar per beneirte ab la feble alenada del meu pit?

Somni fou Del Vinyet la santa Imatje, coronat de rosada son cabell, ruixat d'escuma son brillant mantell, tornava al Santuari, seguida d'angelets en romiatje, formant com denes d'un immens rosari.

Llavors he dit: oh Verge, qui veniu de socorre algun nàuxer en disort o al pecador en l'hora de la mort, oh Mare del cor dolç y compassiu, Patrona de la mar y de la terra, oh Verge, benehiu la platja, 'l camp, la vinya, 'l bosch, la serra, la barca, 'l mas hont la família nia, la fàbrica, l'escola, l'hospital, el temple sant, la casa comunal, y de Sitges lliurau la rodalia de pesta, de tempesta y de tot mal.

Els vells laçats, els joves més ardis, els cándits nins y les gentils donzelles, tots sien benehits per vostra mà que marca a les estrelles y a les ones dançaires de la mar son ritme secular; y 'ls qui no han nat encare y viuen, orbs de llum, en lo pregón del claustre de llur mare, y 'ls desterrats de l'altra part del món, en l'Amèrica llunya, qu' anyoren el dolç cel de Catalunya y celebren, oh Verge de clemencia, el culte del recort y de l'ausencia, tots sien benehits per vostra mà, qu' en vida y en la mort endreça a tots del cel al etern port.

M' he despertat... Y en el ditzós instant, ab sa faç somrient, Ella, la Bona Mare, al cor m' ha dit: «Fill meu, tot sia dat y beneit per mà del Senyor Deu Omnipotent, Pare, Fill Seu, y meu, y Esperit Sant». Amén.

JOSEPH M.ª BARANERA
Canonge

Sitges, 13 de Septiembre de 1912.

Pressupost municipal

L'Ajuntament ha discutit y aprovat el pressupost municipal ordinari pera 1913. La discussió durà quatre hores, en dues tongades, y durant ella la minoria julianera donà 'l llastimós espectacle de la seva incapacitat y de la seva obcecació.

Per reforçar els ingresos En Juliá tingué una gran pensada: establir un arbitri sobre les taules de café que's posen a la via pública. Ben calculat aixó podria proporcionar un centenar de pessetes, que fora 'l preu de la impopularitat de l'Ajuntament que ho acordés. L'home de les combinacions financeres ha fet com la montanya d'Horaci: del seu part n'ha sortit un ridícol ratolí.

En els gastos no ha sigut pas més felis. Ell, que després dels successos de Juliol de 1909 s'ha volgut presentar com una mena de redemptor del obrer, aliantse ab els quefes del socialisme local, una de les impugnacions més tossudes que ha fet del pressupost l'ha realisada ab mires a la reventada dels empleats municipals, que són obrers tan dignes de consideració com qualsevol altres. Els auxiliars d'oficines, els peons, els serenos, el sepulcrer, els encarregats de la llimpiesa de la Casa de la Vila y del Matadero, el cuidant del rellotje públich y algún altre, voldria l'ex-Secretari Juliá que en lloch de cobrar els seus treballs en la forma que actualment se 'ls paguen, conessin com empleats de plantilla y com a tals cobressin. Aleshores haurien de pagar a l'Estat la grossa contribució d'utilitats que ara s'estalvien, y perque no la paguen els denuncia En Juliá en termes que no seria extrany logrés cridar l'atenció del Governador o de la Administració de Contribucions fins obligar an aquells modestos obrers a que 'ls seus jornals hagin de sofrir la rebaixa qu' En Juliá s'empenya tinguin.

Paralelament ab aqueixa denuncia y ab igual finalitat, proposa l'ex-Secretari que 'l Municipi deixi de pagar la contribució d'utilitats que devenguen els habers de sos actuals empleats de plantilla y que en lo successiu vagi la mateixa a càrrech dels empleats referits.

Qui dégué ser tret de la Secretaria municipal per haverse untat els dits ab l'oli que remenava, voldria ara que fins els funcionaris més cumplidors y probos fossin rebaxats de sou. «Si yo m'he perdut,—deu pensar—que tot s'ensorri. *Après moi le déluge!*»

Un gasto qu' En Juliá proposava suprimir és la subscripció a la *Administración Práctica*:—15 pessetes a l'any. L'ex-Secretari apoyà la seva esmena sostenint que 's tracta d'una revista inútil que aconsella disbarats. Dirém nosaltres que la *Administración Práctica* és una revista técnica fundada fa 24 anys, redactada per competentíssims tractadistes de cuestiones municipals, de la que són subscriptors cuasi bé tots els Ajuntaments d'Espanya. La soperbia d'En Juliá, emprò, és superior a la bondat de tan notable revista.

A cambi d'aqueixes insignificants economies y de l'encara més insignificant ingrés de l'arbitri sobre les taules de café, proposava En Juliá la supressió de l'entrada que 's consigna pera atencions sanitàries y la que proporciona part dels recàrrechs sobre consums y cédulas, a la vegada que pretenia l'aument de gastos per empendre obres y establir serveys que exigirien fortes sumes. Reduir les entrades y augmentar les sortides,—veusaquí una admirable solució pera tornar al descrédit del Municipi. L'ex-Secretari, que tan bé sab el camí de la ruina, és un excelent *cicerone* pera conduirhi.

Peró En Querol li digué lo que havia de dirli: Després de manifestar que sentia haver de discutir sobre cuestiones econòmiques ab un fracassat que en l'exercici de son càrrech de Secretari municipal quedà alcansat per quantitats indegudament cobrades y retingudes, declarà que com a President de la Comissió d'Hisenda es veyia obligat a conteslarli, y ho feu de manera breu y contundent, ab arguments que semblaven cops de puny y apóstrofs com puntes de sabata.

(Per excés d'original avuy no podem donar íntegre'l precedent article, que acabarem d'inserir en el número proxim.)

Un col·lègi model

Cada vegada que en qualque poble modern, de qualitats més o menys semblants a les nostres, hi descobrim un fet revelador de gran vitalitat social, ens preguntem: ¿per què no tenim de fer nosaltres lo mateix que fan aquells? Per què no tenim de donar també mostra de la aptitud nostrada pera la moderna civilització?

Y es que, malgrat lo evident de nostra decadència social, no volèm entregarnos sense lluita a un fatalisme de mort, donchs ens sembla veure encara en nostre caràcter condicions de activitat; y tampoch creyem que ens devèm dèxar condemnar sense remissió per conceptes y aforismes massa generals. El dir: «els pobles llatins estàn en plena decadència, caminen cap a la mort», no es més que una generalisació insubstancial; car ningú es capàs de determinar lo que es un poble llatí, ni els graus de decadència dels pobles que ab aquell mot s'anomenin, ni els sigles que aquesta decadència pot durar, ni lo que pot esperar-se d'un temperament nacional per decadent que se 'l nomeni. La vida, en sa misteriosa complexitat, se resisteix a semblants abstraccions y jamay nega la esperança a qui lluyta aferrantse an ella.

Totes aquestes reflexions me les ha sugerides la visita al moderníssim Col·legi que les Mares Mercedaries fundaren en aquesta vila de Sitges a ultims de l'any passat y que ara està a punt de inaugurar el curs.

En aquests temps en que s'es posat de moda, entre els poderosos de nostra terra, enviar les seves filles a pensionats estrangers, seriem culpables d'antipatriotisme al no fer ben públich, no donar a conèixer el tresor de la institució que tenim entre nosaltres.

Quina es la instrucció que volèm donar a les nostres filles? Una instrucció elemental perfecta? Donchs dit Colegi té professores normals ab títols guanyats en oposicions, que han ensenyat ab gran profit a Madrid ab mètodes novíssims cíclics, intuitius y integrals.

Volèm que nostres filles posseixin una cultura superior? Donchs en aquet Colegi de les Mares Mercedaries hi ha experimentades professores titlars de francès, anglès, alemany; donant ensenyances graduades ab llibres moderníssims, ab material escolar tan perfecte que ha sigut justament calificat per una autoritat pedagògica de *Col·legi pera princesses o diplomàtics*. Allà s'empleen els més avansats progressos pedagògics de les escoles *menageres*, jardins d'infants, etc.

Preferim les assignatures de Pintura y Dibuix? Allí hi ha també professors ab títol guanyat en les Reals Academies de Madrid.

Tenim especial interès pera la música? Donchs allà hi ha una religiosa que ha sigut per molts anys professora del Conservatori de Madrid y una altra ab títol de professora guanyat en el mateix institut musical.

Y lo que més sorprèn es que totes aquestes ensenyances, donades ab tanta competència y perfecció, no costen pas més cares en aquet Col·legi que en els demés de la vila.

Un testimoni de calitat en el valor d'aquet Colegi el tenim en la Infanta Isabel, qui rescentment el visità en son triomfant viatge per Catalunya, esent l'únich Colegi de nostra terra que visità en la seva excursió; y axó no tan sòls per la amistat que la lliga ab dites Religioses, pertanyents algunes a la alta aristocràcia y societat madrilenya, sino pera inquirir y preguntar sobre la seua estada a la nostra vila y per la extensió y eficacia del llur apostolat.

Coneguda, ara, aquesta institució d'ensenyança, ab que tan extraordinariament se honra la nostra estimada vila, nos toca a tots fer lo que poguem, pera les nostres filles y en definitiva pera nosaltres. No'ns exposém, com ha passat tantes vegades, a que tinguem de apreciar lo nostre per les lloances que n'han fetes els de fóra. Ja que no podem posseir una Universitat pera les nostres filles, aprofitém aquesta escola, que, malgrat d'esser una, té de aprofitarnos y fructificar més que centenars de estrangeres, tal com nos ho han fet veure paleses experiencies.—M. M.

La Verge de la Caritat

Crida piadosa

El vinent dimecres en nostra iglesia se celebrará un ofici solemne a la Verge de la Caritat com digne coronament a la novena que per iniciativa de piadoses dames ve

dedicantse a la Mare de Deu del Cour. La amorosa patrona nostra, ja que cubans y catalans de Sitges en fusió de sentiments l'hem aclamada per Mare, ocupant la seva auriolada imatge lloch preeminent en nostres devocions familiars.

La Verge de la Caritat és tota amor; y si al trobarnos a l'altra banda del mar recórdem ab recansa la moreneta del Vinyet ab el nen en brassos, qu'esdevé com la síntesis de la patria, al retornar a la llar la silueta de l'altra Verge colrada també y en ofrena igualment del fill que amorosament nos allarga, fa revirar en nostre esperit el recort de les lluytes en les quals nos ha alentat sempre durant l'exode a que voluntariament nos hem sotmés. D'una y altra banda, a través de l'espai, un fluït espiritual sense solució de continuïtat uneix els temples germans, fites posades en nostre camí, nó en celebració de fets guerrers o conquestes dels homes, sino com redós abont reposar l'ànima dels treballs y sacrificis pels qu'esperen un retorn definitiu a la anyorada patria.

Tots los anys en l'Illa de Cuba els sitgetans allí residents espléndidament celebren, en acte de remembrança, la festa del Vinyet. Deute de gratitut és també pera nosaltres senyalar ab pedra blanca el dia bell d'una commemoració gloriosa.

¡Fills de Sitges, cubans vinguts de la terra feconda y hermosa que tan generosa y pródiga s'ha mostrat sempre: escolteu la piadosa crida feta als vostres sentiments y que s'ompli a vessar la nau del temple pera demostrar palesament alena potentia en nostres pits la fé qu'encoratja, la esperança en un més enllà y la caritat que lliga fortament en vincle d'amor dos pobles germans.

La nova Sitges

Al amich y confrare En Joseph Pin y Soler

Vostra nota-resum he repensada, Si 's fes lo que diu ella, Sitges fóra, de les viles que té'l Tirré a la vora, la més gentil, més gaya y més preuada.

Del Garraf semblaria blanca fada, que, ajaçada en la platja enlluernadora, los seus braços tregués arena enfora, com si al nauta brindés una abraçada.

Y al mar, y als homes que la mar li envia, ab sa dreta els tresors oferiria qu'enclou el Cau Ferrat com en petxina, y ab la esquerra, florifera corona teixiria constant al bés de l'ona, ¡oh bella nimfa de la mar llatinal...

LLUIS CARLES VIADA Y LLUCH

Sitges, 25 Agost 1912.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 12

Se celebrá de segona convocatòria, presidintla el senyor Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, y assistinthi els regidors Srs. Querol, Dalmau, Parera, Selva, Juliá y Mitjans.

Llegida y aprovada l'acta de l'anterior, va donarse lectura a la relació de ingresos y gastos presentada per la Comissió organitzadora de la Festa Major última, aprovantse després d'haverse satisfet la curiositat dels senyors Juliá y Mitjans respecte a la forma en que foren repartits els bonos als pobres. Ab tal motiu l'últim de dits regidors, que, per cert, sempre fa grans bocades d'esser acèrrim enemic de privilegis y preferències, ens innová qu'ell «tenia encàrrecs fets» en el sentit de afavorir ab tals bonos a persones determinades. Feu bé'l senyor Querol al advertirli qu'ell, en cambi, era amich de la caritat reservada, sense reclám de cap mena.

Ab el vot del cabo y el soldat de la minoria en contra, se n'acordá un de gracias pera la esmentada Comissió.

Acte seguit va posarse a discussió el dictamen de la Comissió d'Hisenda presentant l'avantprojecte de pressupost municipal pera l'any 1913; dictamen que, a pesar de trovarse sobre la taula ja desde la sessió anterior, En Juliá y son cosí, o sigui el cabo y el soldat a que avans hem fet referencia, pretenien qu'encara continués sens discutirse, alegant en apoy de la seva petició l'ausència de un company de Consistori, representant, segons ells, de una minoria,—ab tot y que, pels que no beuen a galet, al Consistori no hi altra minoria que la juliànera, cada día més aplanada.

La Presidencia adverteix que la discussió del Pressupost no pot dilatar-se per consideració de cap mena, donchs ens trovem en vigilies de finir el plas de presentarlo al Govern Civil.

En Juliá, que reconeix la veritat aquésta, allavors proposa que's cridi una sessió extraordinaria destinada exclusivament a la discussió del pressupost. No cal dir qu'En Mitjans se adhereix resoltament a la pretenció del seu cosí, y que un y altre lo que ab ella busquen és sens dupte una nutrida escolta de «alabarderos» de aquells ab albarda y tot.

Mes ay!, que ells proposen y el Consistori disposa... no aplassar la discussió de cap manera.

Y 's passa incontinent a llegir els dictamen y avantprojecte de Pressupost, encarregats a la Comissió de Hisenda en sessió de 24 de Juny.

Com de costum, En Juliá, tractantse com se tracta d'un treball de la majoria, hi trova deseguida una pila de defectes: omissions, exageracions, alteracions, defraudacions, expoliacions, involucracions, exoneracions, desintegracions, inconcisions, extralimitacions, conculcacions, desnivellacions, indiscrecions, exclusions, dissipacions, impopularizacions, extorsions, disgregacions, impurificacions, desconcertacions, indeterminacions, desmandacions y qui sab quanta requincalla més.

No cal consignar qu'En Mitjans se adhereix en tot y per tot a lo que manifesta el seu cosí.

Aixó no obstant, el projecte de Pressupost queda aprovat pel Consistori, acordantse exposarlo al públich pel terme de quinze dies.

Per no fernes excessivament llarchs y per ocuparnos ja del mateix assumpto en article apart, omitim consignar aquí els mil y un detalls que de aquella discussió tenim en cartera.

Acte seguit es llegeix una instancia firmada per don Ramón Armenter y altres, com successors de D. Frederich Armenter, sobre permís pera instalacions elèctriques.

Se aprova la liquidació de obres complementaries de fusteria del Hospital; queden sobre la taula planols y preupost de la capella que ha de construirse en el mateix establiment benèfic; se aproven una pila de comptes; es pren algún altre acord de relativa importància y se aixeca la sessió, que havia comensat prop de les dotze del matí, continuant fins a tres quarts de dugues de la tarda, reemprenentse les quatre y acabant quan ja era fosc y negre.

NOVAS

Fins a primer de Octubre no's tancarà el servey de banys de pila que reunint les més inmillorab es condicions hi ha establert en el Pabelló de Mar.

Aquesta setmana segurament quedarán termenades en el pia les feynes de la brema, que se han portat a cap sense interrupció; quedant per collir encara els raïms de les selectes varietats moscatell y malvasia.

Ans de ahir, divendres, va passar a millor vida a Barcelona, hont residia, nostre particular amich el fabricant D. Joan Esteva y Raventós, persona forsa coneguda en aquella capital y que gosava de moltes simpaties entre 'l comers de la meteixa.

Acompanyem a la seva senyora esposa, fills y demés familia, en la pena que'ls aclapara ab motiu de tan irreparable perdua.

Ahir a la tarda fou conduída a sa darrera estada el cadavre de l'apreciable y bondosa compatricia D.ª Francisca Marsans, viuda de Camps, morta a la vigilia, després d'haver rebut els Sants Sagraments y a la edat de 78 anys. Rebin ab tal motiu els seus familiars el nostre pesam.

Divendres vinent, en la Iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya, de Barcelona, es dirán misses en sufragi de l'ànima del que fou nostre apreciat compatrici D. Francisco Carreras Robert, passat a millor vida en aquesta vila el día 16 del mes passat.

Es trova en aquesta vila al objecte de visitar als duenyos de les propietats afectades pel pas de la línia de transport de forsa elèctrica de la societat anónima «Fuerzas y Riegos del Ebro», el gerent de la qual és el célebre negociant Dr. Mr. Peerson, l'inginyer delegat de la meteixa, D. M. Suñé.

Dijous a la tarda en l'elegant Pabelló de Mar hi tingué lloch un animat ball infantil durant el qual el jovent de demà va explayarse en gran manera ab gran content dels seus pares.

En obsequi als petits dansaires va rifarse un barco joguina, que correspongué al número 79.

En altre número ens ocuparem degudament de les solemnes funcions que actualment venen celebrantse en nostra parroquial iglesia.

IMPREMTA J. SANTACANA : PARELLADAS, 9 : SITGES

Compañía Proveedora de Carnes

ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.^a» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsers y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES

Estaexpende en sus mesas de la Plaza Merca dosaga cussisqlaria carne de Tèrnera procedente de l. s famo- anaderiasde Galicia, á 1 peseta libra.m

Carnero á 0'70 ptas. los 400 gramos.

Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

MAGÍ HILL

RECADER de Sitges a Barcelona

S' ha fet càrrech de l' acreditada «Agencia Carbonell», servint ab la meteixa puntua- litat tots els encàrrechs que se li confin.

SITGES: Carrer Major, 41, pis; y Carrer de Jesús, 4

BARCELONA:

Gignás, 12; Petritxol, 12; y Passeig de Gracia, 56

DOS VIATGES DIARIS

SE ALQUILA

CASA recién construída

en el Paseo Verdaguer, frente al Pinar de la Ribera; compuesta de bajos y dos pisos, con agua abundante y gas. = Darán razón en el HOTEL SUBUR.

Sucursal de LA HORTICOLA

Carrer de Santiago Rusiñol, 1 bis: SITGES

CORONES

Servey de JARDINERIA en Cementiris tot l'any y en especial el DIA de DIFUNTS

HOTEL SUBUR

Se sirven **mantecados, biscuits gla- cés** y toda clase de comidas por encargo.

Máquinas SINGER

ðara coser y bordar para toda clase de Industria en que se em- plea la costura. — — —

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domèsticas Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER.

SOBRE MONEDER

PERA LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN CATALIÓ

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 189

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa, y abont no li haig Administració de Correos, están obligats a admétre' a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder es el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel barter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encàrrechs al Comerç, suscrioció de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolt las dificultats de giro de petitas cantidades. El Sobre-Moneder té la **garantía del Estat**, que abona la cantidad declarada en cas de extravío. La **Compañía Arrendataria de Tabacos** té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l' expén en tots els Estanchs al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de **Premi de venta**. Las demandas als Representants y subálterns de dita Compañía Arrendataria en cada Provincia.

Oficina: Serrano, 16: MADRID

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata Especialitat en camisas á mida

Lampistería de LLUIS MARCET * Sant Pere, 11

Dipòsit de WATERS-CLOSETS

de totes classes, á preus baratíssims

Lavabos, Bidets, Calentadors y tota mena d' aparells sanitaris

En Alemania el público particular

compra la mayoría de lo que le hace falta al precio de fábrica. No hay razón porqué se paguen 50 Ptas. por una cosa, que comprada en el sitio á propósito resulta á Ptas. 30.—La casa abajo firmada ofrece al público español una nueva facilidad para comprar directamente de primera mano al precio original del fabricante **todo lo que se fabrica en Alemania** y muy especialmente los siguientes objetos:

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
móviles (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)

armas de toda clase
gemelos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

poniéndose en cuenta el precio original de costé. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10 % que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo: N° 10000 A, reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10 % » 2'50
precio de venta Ptas. 25'00

Se efectuan pedidos desde 25 pesetas en adelante Facilidades de pago para personas de garantía
En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden á precios excepcionales.—Una lista mensual de tales ocasiones se manda á

quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el sello para la contestación) á la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr, 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

OJO

Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

OJO

Se admiten representantes serios

- PHOSPHORRENAL - Robert -

RECONSTITUYENTE